

KIRJE KUTAISISTA

(Samalta toverilta)

Olen myöhästynyt kirjeineni, älä suutu. On ollut kiirettä koko ajan. Kaiken lähettämäsi olen saanut (Liigan pöytäkirjat; Galjorkan ja Rjadovoin „Väärinkäsityksemme“; „Sotsial-Demokratian“ № 1; „Iskran“ viimeiset numerot). Rjadovoin ajatus („Eräs johtopäätöksistä“) minua miellytti. Hyvä on myöskin kirjoitus Rosa Luxemburgia vastaan. Nuo herrat — Rosa, Kautsky, Plehanov, Axelrod, Vera Zaslutsh ja muut — ovat nähtävästi vanhoina tuttavina muovanneet itselleen jonkinlaiset perheperinteet. He eivät voi „pettää“ toisiaan, puolustavat toinen toistaan samalla tavalla kuin patriarkaalisten heimojen sukukunnan jäsenet puolustivat toinen toistaan ottamatta selville, onko sukulainen syyllinen vaiko syytön. Juuri tuo „sukulaisuuteen“ perustuva perhetunne esti Rosaa silmäilemästä puoluekriisiä objektiivisesti (on tietysti muitakin syytä, esimerkiksi huono tosiasiaintuntemus, ulkomaalaiset silmälasit j.n.e.). Siten muun muassa on selitettävissä myöskin eräät Plehanovin, Kautskyn ja muiden kelvottomat menettelyt.

Kaikkia miellyttävät täällä Bontshin painotuotteet mestarillisena bolshevikkien kannan ilmaisuna. Galjorka tekisi hyvin, jos hän kajoaisi Plehanovin kirjoitusten („Iskran“ № 70 ja 71) ytimeen. Galjorkan kirjoitusten perusajatus on se, että Plehanov puhui ennen toista ja nyt puhuu toista, että hänhän on ristiriidassa itsensä kanssa. On sekin tärkeätä! Ikäänkuin se olisi uutuus! Hän ei ole ensimmäistä kertaa ristiriidassa itsensä kanssa. Ja siitä hän mahdollisesti jopa ylpeileekin pitäen itseään „dialektisen prosessin“ elävänä ruumiillistumana. On itsestään selvää, että epäjohdonmukaisuus on tahra poliittisen „johtajan“ piirteissä, ja se (tahra) on epäilemättä pantava merkille. Mutta meillä (s.o. numeroissa 70 ja 71) ei ole kysymys siitä, vaan tärkeästä teorian kysymyksestä (olemisen suhteesta tajuntaan) ja taktiikan kysymyksestä (johdettavien suhteesta johtajiin). Galjorkan pitäisi mielestäni osoittaa, että Plehanovin teoreettinen sota Leniniä vastaan on puhtainta don-quistelaisuutta, sotaa tuulimyllyjä vastaan, sillä Lenin kirjassaan noudattaa mitä johdonmukaisimmin K. Marxin väittämää tajunnan alkuperästä. Plehanovin sota taktiikkaa koskevassa kysymyksessä on taas täydellistä sekasotkia, kuvaavaa „indiviidille“, joka on siirtymässä opporunistien leiriin. Jos Plehanov asettaisi kysymyksen selvästi, vaikkapa tällaisessa muodossa: „ketkä määrittelevät ohjelman, johtajat vaiko johdettavat?“ Ja sitten: „kuka kenet kohottaa ohjelman ymmärtämisen tasolle, johtajatko johdettavat vai päinvastoin?“ Tai: „ehkä on epäsuotavaa, että johtajat kohottavat joukot ymmärtämään järjestön ohjelman, taktiikan ja periaatteet?“ Jos Plehanov asettaisi näin selvästi itselleen

nämä kysymykset, joihin itseensä sisältyy yksinkertaisuutensa ja tautologisuutensa vuoksi niiden ratkaisu, niin hän ehkä pelästyisi aiettaan eikä esiintyisi sellaisella ryskeellä Leniniä vastaan. Ja koska Plehanov ei ole sitä tehnyt, s.o. koska hän on hämännyt kysymyksen fraaseilla „sankareista ja väkijoukosta“, niin hän on luisunut **taktillisen opportunistin** puolelle. Kysymysten sotkeminen on opportunistien luonteenomainen piirre.

Jos Galjorka asettaisi nämä ja muut samankaltaiset kysymykset oleellisella pohjalla, niin se olisi mielestäni parempi. Sanot, että se on Leninin asia, mutta minä en voi olla samaa mieltä, sillä arvostelun kohteena olevat Leninin katsantokannat eivät ole Leninin yksityisomaisuutta, ja niiden vääristely koskee muita puoluehenkilöitä yhtä paljon kuin Leniniä. Lenin tietysti voisi täyttää tämän tehtävän paremmin kuin muut...

On jo päätöslauselmia Bontshin painotuotteiden hyväksi. Ehkä tulee rahaakin. Olet kai lukenut „Iskran“ 74. numerosta päätöslauselmat „rauhan hyväksi“. **Imeretia-Mingrelian komitean** ja **Bakun komitean** päätöslauselmista ei mainittu, sillä niissä ei ollut mitään „luottamuksesta“ Keskuskomiteaan. Syyskuun päätöslauselmissa, kuten kirjoitin, vaaditaan päättävästi edustajakokousta. Katsotaan, mitä tulee, s.o. katsotaan, mitä näyttävät Puolueneuvoston¹⁷ istuntojen tulokset. Saitko 6 ruplaa vai etkö ole saanut? Näinä päivinä saat lisää. Älä unohda lähettää sen henkilön mukana kirjasta „**Kirje toverille**“¹⁸,— täällä eivät monet ole lukeneet sitä. Lähetä myöskin „Sotsial-Demokrat“, seuraava numero.

Kostrov¹⁹ lähetti meille vielä yhden kirjeen, jossa hän puhuu hengestä ja materiasta (kysymys on kai karttuunimateriasta*). Se aasi ei ymmärrä, ettei hänen edessään ole „Kvali“²⁰ lehden kuulijakunta. Mitä tekemistä hänellä olisi organisatiokysymysten kanssa?

On ilmestynyt „Proletariaatin Taistelun“ („Proletariatis Brdzolan“)²¹ uusi (7.) numero. Siinä on muun muassa yksi minun kirjoitukseni organisatoorista ja valtiollista federalismia vastaan²². Jos voin, niin lähettän sen numeron.

Kirjoitettu lokakuussa 1904

Julkaistaan ensi kertaa

Käännetty gruusian kielestä

---

* Alkukielessä sana „materija“ merkitsee sekä ainetta että kangasta. *Suom.*